

Ny Bokin'i Daniela — Isa Fahasivy amby Efapolo amby Zato

Ny Zava-miafin'Andriamanitra Aseho: Mampiray ny Maha-Andriamanitra sy ny Maha-olona

Jeff Pippenger
2024-03-21

Efa nandinika ny tantara aseho ao amin'ny andininy fahaefapolo ao amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo isika. Ankehitriny dia raisintsika ny tsipika anatin'ny ara-tantara ao anatin'io andininy io, izay maneho ny tantaran'ny tandroka protestanta an'ily bibidia avy amin'ny tany. Ampiasaintsika ho teboka enti-manondro ny fampiraisana ny hazo roa nataon'i Ezekiela ao amin'ny toko faha-37, mba hamantarana ny zava-miafin'Andriamanitra, amin'ny alalan'i Kristy izay nampiray ny maha-Andriamanitra Azy tamin'ny maha-olombelona Azy rehefa tonga ny anjely fahatelo. Tsipika an-tsipika, ny hafatry ny zava-miafin'Andriamanitra, izay nambaran'i Jaona fa ho tanteraka mandritra ny fanenoan'ny trompetra fahafito, dia nalefan'ny apostoly Paoly manokana ho an'i Laodikia. Ny fijoroana vavolombelon'i Ezekiela sy Jaona ary Paoly dia mifanaraka amin'ily zava-miafin'Andriamanitra iray ihany izay naseho tao amin'ny hafatr'i Jones sy Waggoner tamin'ny 1888, dia ny hafatra ho an'i Laodikia.

Fa tiako ho fantatrarao ny halehiben'ny ady mafy ananako ho anareo sy ho an'izay any Laodikia ary ho an'izay rehetra tsy mbola nahita ny tavako tamin'ny nofo; mba hampaherezina ny fony, ka hifamatotra amin'ny fitiavana, ary ho amin'ny haren'ny fahatokiana tanteraka rehetra avy amin'ny fahalalana, ho amin'ny fanekena ny zava-miafin'Andriamanitra sy ny Ray ary Kristy; izay iafenan'ny rakitry ny fahendrena sy ny fahalalana rehetra. Kolosiana 2:1–3.

Ny asan'ny fanavotana, dia ny fanakambana ireo tehina roa, dia ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, dia nanomboka rehefa tonga ny anjely fahatelo; nefa i Paoly kosa miresaka ny fahatanterahana farany sy lavorary amin'ny fanakambanana ireo tehina roa, izay zava-miafin'Andriamanitra. Koa izany no amaritany ny hafatra ho hafatra ho an'i Laodikia, izay tonga voalohany tamin'ny 1856, ary avy eo naverina tamin'ny 1888, ary nony farany dia nahita ny fahatanterahany lavorary tamin'ny 11 Septambra 2001. I Paoly dia maneho ny tempoly amin'ny toetra roa sosona, rehefa nasehony ny zava-miafin'Andriamanitra, izay tsy maintsy ho tanteraka amin'ny fanenoan'ny trompetra fahafito. Zarainy ho loha sy vatana izany zava-miafina izany.

Ary Izy no lohan'ny tena, dia ny fiangonana; Izy no fiandohana, Lahimatoa avy amin'ny maty, mba hananany ny laharana voalohany amin'ny zavatra rehetra. Fa sitraky ny Ray ny hitoeran'ny fahafenoana rehetra ao aminy; ary tamin'ny alalany, rehefa nanao fihavanana tamin'ny rany teo amin'ny hazo fijaliany Izy, no hampihavanany ny zavatra rehetra ho amin'ny tenany; eny, tamin'ny alalany, na izay ety an-tany, na izay any an-danitra. Ary ianareo, izay fahiny dia efa tafasaraka sy fahavalo tao an-tsainareo noho ny asa ratsy, nefa ankehitriny efa nampihavaniny kosa tao amin'ny tenan'ny nofony tamin'ny fahafatesana, mba hatolony ho masina sy tsy manan-tsiny ary tsy azo tsaraina eo anatrehan'ny ianareo, raha

maharitra amin'ny finoana ianareo, miorina sy mafy orina, ka tsy miala amin'ny fanantenan'ny filazantsara izay efa renareo, sady notorina tamin'ny olombelona rehetra ambanin'ny lanitra; izany no nahatonga ahy Paoly ho mpanompo; izay ankehitriny mifaly amin'ny fahoriako ho anareo, ka mameno ao amin'ny nofoko izay tsy ampy amin'ny fahorian'i Kristy noho ny tenany, dia ny fiangonana; izany no nahatonga ahy ho mpanompo, araka ny fitantanana'Andriamanitra izay nomena ahy ho anareo, mba hahatanteraka ny tenin'Andriamanitra. Kolosiana 1:18–25.

Kristy no loha, izay tokony hanana ny laharam-pahamehana amin'ny zavatra rehetra, ary ny Fiangonany no tena. Miara-maneho ny firaisan'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona ny loha sy ny tena, ary misy zava-misy manan-danja iray hafa koa aseho eto. Ny fifandraisan'ny loha sy ny tena dia izao: ny loha no tokony hanana ny laharam-pahamehana ambonin'ny tena. Ao amin'ny olombelona, izay noforonina araka ny endrik'Andriamanitra, ny hery ambony kokoa (ny loha) no tokony hanapaka ny hery ambany kokoa (ny tena). Miara-mamolavola ny maha-iray azy ireo izy roa, na koa, amin'ny voambolan'ny tempoly izay nasaina horefesin'i Jaona, dia maneho ny fitoerana masina (ny maha-olombelona, ny tena), sy ny fitoerana masina indrindra (ny maha-Andriamanitra, ny loha) izy ireo. Ny fomba ampiombonana ireo roa ireo ho “hazo iray”, na tena iray, dia asan'ny “fampihavanana.” Manohy i Paoly:

Izaho no natao mpanompo araka ny fitantanana'Andriamanitra izay nomena ahy ho anareo, mba hahatanteraka ny tenin'Andriamanitra; dia ilay zava-miafina izay nafenina hatramin'ny andro fahagola sy hatramin'ny taranaka nifandimby, fa ankehitriny kosa dia naseho tamin'ny olony masina; izay tian'Andriamanitra hampahafantarina ny haren'ny voninahitr'ity zava-miafina ity eo amin'ny jentilisa; dia Kristy ao anatinareo, fanantenana ny voninahitra; Izy no torinay, amin'ny fananarana ny olona rehetra sy fampianarana ny olona rehetra amin'ny fahendrena rehetra, mba hasehonay ho tanteraka ao amin'i Kristy Jesosy ny olona rehetra; izany koa no iasako mafy, ka mikezaka araka ny asany izay miasa amiko amin-kery lehibe. Kolosiana 1:25–29.

Ny fahatanterahan'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, izay mampiseho fa “tanteraka ao amin'i Kristy ny olona rehetra,” no “zava-miafin'Andriamanitra,” dia ny fitambaran'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona; na araka ny nambaran'i Paoly, dia “Kristy ao” amin'ny maha-olombelona, “fanantenan'ny voninahitra.” Amin'ny andron'ny fitsofana ny Trompetra Fahafito dia tanteraka izany zava-miafina izany. Rehefa mamaritra izany fanakambanana izany i Ezekiela, dia tsora-kazo roa no ampiasainy, ny iray ho an'ny fanjakana avaratra ary ny iray ho an'ny fanjakana atsimo, mba hanondroana ilay rohy ara-tandindona, izay misolo tena ny tempoly amin'ny isa “enina amby efapolo.” Ny tsora-kazon'ilay rohy ara-tandindona “enina amby efapolo” dia tsy maintsy ampiraisina amin'ilay rohy ara-tandindona “roa hetsy sy roapolo.”

Roa-jato sy roapolo no tandindon'ny maha-Andriamanitra mitambatra amin'ny maha-olombelona. Hatramin'ny namoahana ny Baiboly King James tamin'ny 1611 ka hatramin'ny fampahafantarana voalohany ny hafatr'i Miller tamin'ny 1831, ary taorian'izany ny namoahana ilay hafatra tao amin'ny Vermont Telegraph tamin'ny 1833, dia roanjato sy roapolo taona izany. Ny hafatr'i Miller

dia ny fampanarahan-dalàna ny fitomboan'ny fahalalana izay nalaina avy tao amin'ny Baiboly, tamin'ny fotoana nanokafana ny bokin'i Daniela tamin'ny 1798. Tamin'ny daty fanombohana 1611 dia nisy antontan-taratasy avy amin'Andriamanitra navoaka, ary tamin'ny daty fiasarana 1831 kosa dia nisy famoahana nataon'olombelona, mifototra amin'ny fahamarinana masina izay voasokatra tamin'ny 1798.

Ireo daty telo ireo dia tsy maneho roanjato sy roapolo taona ihany, fa maneho koa ny firafitry ny teny hebreo hoe “Fahamarinana”, izay noforonina tamin'ny fampiarahana ny litera voalohany sy ny litera fahatelo ambin'ny folo ary ny litera farany amin'ny abidy hebreo mba hamoronana ny teny hoe “Fahamarinana.” Famoahana avy amin'Andriamanitra eo am-piandohana ary famoahana avy amin'olombelona eo amin'ny fiasarana, ary ny taona 1798 dia maneho fitomboan'ny fahalalana izay hampiseho sokajin'olona ratsy fanahy izay nandà izany fahalalana izany, ka noho izany dia nisolo tena ny litera fahatelo ambin'ny folo, izay tandindon'ny fikomiana. Izany rohy roanjato sy roapolo taona izany dia naorina tao amin'ny hetsiky ny anjely voalohany, ary ny hetsiky ny anjely fahatelo no manome vavolombelona faharoa.

Tamin'ny taona 1776 no namoahana ilay antontan-taratasy masina, dia ny *Fanambarana ny Fahaleovantena*, ary roanjato sy roapolo taona tatỳ aoriana, tamin'ny 1996, no namoahana antontan-taratasy maha-olombelona iray, dia ny gazety *The Time of the End*. Io antontan-taratasy maha-olombelona io dia nipoitra avy tamin'ny fitomboan'ny fahalalana izay niseho tamin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1989, izay, tahaka ny tamin'ny 1798, dia niteraka fikomiana nanohitra ny hafatra masina izay asehon'ny *Fanambarana ny Fahaleovantena*. Ny fitomboan'ny fahalalana tamin'ny 1996 dia nanondro ny hoavin'i Amerika, amin'ny hahavery azy ny fahafahana sy ny fahaleovantena izay efa nambarany tamin'ny 1776, eo ambanin'ilay lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela. Izany dia manome vavolombelona faharoa fa ny isa roanjato sy roapolo dia maneho ny firaisan'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, ary izany vavolombelona faharoa izany dia naseho tamin'ny sonian'ny “Truth,” sady nasehon'ny vavolombelona voalohany tao amin'ny tantaran'ny anjely voalohany (ny voalohany), ary ny vavolombelona faharoa tao amin'ny tantaran'ny anjely fahatelo (ny farany).

Ny taona 1776 koa dia nanamarika ny fiandohan'ny vanim-potoana iray izay nialoha ny tena fiandohan'ilay bibidia avy amin'ny tany amin'ny maha-fanjakana fahenina azy ao amin'ny faminanian'ny Baiboly. Tao anatin'izany vanim-potoana fiomanana izany, dia nofantarina indray tamin'ny alalan'ny 1776 ny mari-pamantarana ny fahamarinana, ka izany no nanamarika ny fiandohan'i Etazonia, ary ny 1798 no nanamarika ny fiandohan'i Etazonia amin'ny maha-fanjakana fahenina azy ao amin'ny faminanian'ny Baiboly. Teo afovoan'izany tantaran'ny fiandohana sy ny fiasarana izany, ny 1789 no nanamarika ny litera afovoany, raha nanamafy ny Lalàm-panorenana ireo zanatany telo ambin'ny folo. Ny tsirairay amin'ireo daty telo ireo dia maneho ny “fitenenan'i” Etazonia: ny Fanambaràna ny Fahaleovantena tamin'ny 1776, ny Lalàm-panorenana tamin'ny 1789, ary ny Alien and Sedition Acts tamin'ny 1798. Io tantara io dia mandrakotra roa amby roapolo taona, izay ampahafolony na ampahafolon'ny roanjato sy roapolo, koa izany dia maneho koa tandindon'ny firaisan'ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona.

Ny fanehoana azy dia ny tantaran' ilay bibidia avy amin' ny tany, izay aseho ho manomboka tahaka ny zanak'ondry (ny maha-Andriamanitra), ary mifarana tahaka ny dragona (ny maha-olombelona). Ny taona 1776 dia manomboka amin' ny Fanambarana ny Fahaleovantena izay manamarika ny maha-Andriamanitra, ary ny Alien and Sedition Acts kosa no maneho ny maha-olombelona; ary tao anatin' ireo roa amby roapolo taona izay nialoha ny fiandohan' ny fanjakan' ilay bibidia avy amin' ny tany amin' ny maha-fanjakana fahenina azy ao amin' ny faminanian' ny Baiboly, dia aseho an' ohatra ny fifindrana avy amin' ny zanak'ondry ho amin' ny dragona.

Ny fiandohan' ny dimy amby roanjato sy roa arivo taona fitsarana tamin' ny fanjakana atsimon' i Joda dia mifandray amin' ny fiandohan' ny roa arivo sy telon-jato taona ao amin' ny Daniela toko faha-valo, andininy faha-efatra ambin' ny folo. Ny fanitsakitsahana ny fitoerana masina sy ny maro tany Joda dia nanomboka tamin' ny 677 tal. J.K., ary ny faminania momba ny roa arivo sy telon-jato taona dia nanomboka roa-jato sy roapolo taona tatỳ aoriana, tamin' ny 457 tal. J.K. Ny tsorakazon' ny fanjakana atsimon' i Joda dia ampifandraisina amin' ny tandindon' ny enina amby efapolo amin' ny fanjakana avaratra, ary ampifandraisina koa amin' ny roa arivo sy telon-jato taona amin' ny alalan' ny rohy roa-jato sy roapolo.

Nambaran' i Paoly fa izy no mpanompon' ny fitantanana Andriamanitra; ary avy eo dia nofaritany ny fitantanana izay nanompoany ho zava-miafin' Andriamanitra, dia i Kristy ao anatinareo, fanantenana ny voninahitra. Mbola resahiny bebe kokoa io fahamarinana io rehefa nanoratra ho an' i Timoty izy.

Ary tsy azo lavina fa lehibe ny zava-miafin' ny toe-panahy araka an' Andriamanitra: Andriamanitra dia niseho tamin' ny nofo, nohamarinina tao amin' ny Fanahy, hitan' ny anjely, notorina tany amin' ny Jentilisa, ninoana eran' izao tontolo izao, ary nakarina ho any amin' ny voninahitra. 1 Timoty 3:16.

Eto dia lazain' i Paoly fa ny zava-miafina momba ny toe-panahy araka an' Andriamanitra dia Andriamanitra naseho tamin' ny nofo. Andriamanitra no Loha, ary ny nofo no tena. Ny zava-miafina momba ny toe-panahy araka an' Andriamanitra dia Kristy ao amin' ny mpino; izany no fampiraisana ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olona. Paoly koa dia mampiasa ny fanoharana ny amin' ny fanambadiana tahaka izay nataon' i Hosea.

Fa isika dia momba ny tenany, avy amin' ny nofony sy avy amin' ny taolany. Noho izany antony izany no handaozan' ny lehilahy ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin' ny vadiny; ary izy roroa ho nofo iray ihany. Zava-miafina lehibe izany; nefa Kristy sy ny fiangonana no lazaiko. Efesiana 5:30–32.

Ao amin' ny toko fahatelo sy fito, rehefa amantanin' i Ezekiela ny fanekena amin' ny andro farany, izay fanekena nohavaozina amin' ireo izay voatondro ho ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo, dia manome fanoharana ny amin' ny fampiraisana tehina roa izy. Ireo tehina roa ireo, andalana manampy andalana, dia ahitana ny fanoharana momba ny fanambadian' i Hosea sy i Paoly. Rehefa nampiraisina ireo, dia tsy ho firenena roa intsony izy, fa ho firenena iray, mandrakizay.

Ary hataoko firenena iray eo amin'ny tany, eny amin'ny tendrombohitry ny Isiraely, izy; ary mpanjaka iray no ho mpanjaka hanapaka azy rehetra; ka tsy ho firenena roa intsony izy, ary tsy hisaraka ho fanjakana roa intsony velively. Ary tsy handoto ny tenany intsony amin'ny sampiny, na amin'ny zava-betaveta ataony, na amin'ny fahadisoany rehetra; fa hovanjeko hiala amin'ny fonenany rehetra izay nanotany azy izy, ary hodiofiko; ka dia ho oloko izy, ary Izaho ho Andriamaniny. Ezekiela 37:22, 23.

Ny fampiraisana ao amin'i Ezekiela no manondro ny fotoana izay tsy hisaraham-bazana azy intsony, ary tsy hanota intsony izy, rehefa voadio izy, ary Andriamanitra no hany Andriamaniny, ary mpanjaka iray ihany no ananany. Tamin'ny 22 Oktobra, ilay Iraky ny Fanekena dia tonga tampoka tao amin'ny tempoly mba “hanadio” ny olony. Tonga Izy handray fanjakana, ka ny olony, araka an'i Petera, dia natao ho fanjakan'ny mpisorona sy mpanjaka tamin'izany. Tamin'izany daty izany koa, ny mpampakatra dia tonga ho amin'ny fanambadiana, dia ilay zava-miafina izay ambaran'i Paoly sy Hosea, izay maneho ny fampiraisana ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olona. Jaona no manambara fa ilay zava-miafina, izay lazain'i Paoly hoe “Kristy ao anatinareo, fanantenana ny voninahitra,” dia ho tanteraka amin'ny andron'ny fitsofana trompetra ataon'ilay anjely fahafito.

Fa amin'ny andron'ny feon'ny anjely fahafito, rehefa hanomboka hitsoka izy, dia ho tanteraka ny zava-miafina momba an'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpanompony, dia ny mpaminany. Apokalypsy 10:7.

Ny anjely fahafito dia ny loza fahatelo, izay tonga tamin'ny 11 Septambra 2001. Nanomboka nitsoka ny anjely fahafito rehefa tonga teo amin'ny tantaran'ny 1844 ny anjely fahatelo, ary hatrany aoriana; saingy ny fikomiana tamin'ny 1863 no nanakana ny asa tsy ho vita. Tonga ny anjely fahatelo ary nanomboka nitsoka indray ny trompetra fahafito tamin'ny 11 Septambra 2001, ary amin'ity indray mitoraka ity dia tokony “ho tanteraka” ny “zava-miafin'Andriamanitra.” Izany “zava-miafina” izany dia ny firaisan'ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona, izay miteraka ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, izay avy eo dia tonga fanevan'Andriamanitra sy tafiny. Noho izany antony izany, ny toko fahafito amby telopolo ao amin'i Ezekiela dia manomboka amin'ny nitondrana an'i Ezekiela ho any amin'ny lohasahan'ny taolana maina efa maty. Ireo taolana ireo dia maneho ny Advantisma Laodikiana tamin'ny 11 Septambra 2001, ary noho izany antony izany dia i Paoly no mitodika amin'ny Laodikiana ao amin'ny filazantsarany momba ny zava-miafin'Andriamanitra.

Fa tiako ho fantatrareo ny halehiben'ny ady mafy ataoko ho anareo sy ho an'izay any Laodikia, ary ho an'izay rehetra tsy mbola nahita ny tavako tamin'ny nofo; mba hampiononina ny fony, ka ho tafaray amin'ny fitiavana, ary ho amin'ny haren'ny fahatokiana feno avy amin'ny fahalalana, ho amin'ny fanekena ny zava-miafina momba an'Andriamanitra sy ny Ray ary Kristy; izay iafenan'ny rakitra rehetra amin'ny fahendrena sy ny fahalalana. Kolosiana 2:1–3.

Ity koa no famaritana ampifandraisin-dRahavavy White amin'ireo taolana maina maty ao amin'i Ezekiela.

“Kanefa tsy amin’izao tontolo izao ihany no ampiharana ity fanoharana momba ny taolana maina ity, fa amin’ireo koa izay efa notahiana tamin’ny fahazavana lehibe; fa izy ireo koa dia tahaka ny taolam-paty ao an-dohasaha. Manana ny endrik’olona izy, dia ny firafitry ny tena; nefa tsy manana fiainana ara-panahy izy. Kanefa ny fanoharana dia tsy mamela ny taolana maina hifamatotra fotsiny ho amin’ny endrik’olona; fa tsy ampy ny fisian’ny fifandanan’ny rantsam-batana sy ny bika aman’endrika. Ny fofon’aina no tsy maintsy mamelona ireo tena, mba hahafahany mijoro mahitsy sy mitsangana ho amin’ny asa. Ireo taolana ireo dia maneho ny taranak’Isiraely, ny fiangonan’Andriamanitra, ary ny fanantenan’ny fiangonana dia ny hery mamelombelon’ny Fanahy Masina. Tsy maintsy mitsoka amin’ireo taolana maina ny Tompo, mba ho velona izy.”

“Ny Fanahin’Andriamanitra, miaraka amin’ny heriny mamelombelona, dia tsy maintsy ho ao amin’ny asan’olombelona rehetra, mba hiasa avokoa ny hozatra sy ny taolan-tehezam-panahy rehetra. Raha tsy misy ny Fanahy Masina, raha tsy misy ny fofon’Andriamanitra, dia misy fahatorporana eo amin’ny fieritreretana, fahaverezan’ny aina ara-panahy. Maro amin’ireo tsy manana aina ara-panahy no manana ny anarany ao amin’ny bokin’ny fiangonana, nefa tsy voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainan’ny Zanak’ondry. Mety ho tafaray amin’ny fiangonana izy, nefa tsy mitambatra amin’ny Tompo. Mety hazoto amin’ny fanatanterahana andiana adidy sasantsasany izy, ary mety hoheverina ho olona velona; kanefa maro no isan’ireo izay ‘manana anarana hoe velona hianao, nefa maty.’”

“Raha tsy misy fiovam-po marina ataon’ny fanahy ho amin’Andriamanitra; raha tsy mamelombelona ny fanahy ho amin’ny fiainana ara-panahy ny fofon’aina velona avy amin’Andriamanitra; raha tsy tarihin’ny fitsipika teraka avy any an-danitra ireo izay milaza ho mpino ny fahamarinana, dia tsy nateraka tamin’ilay voa tsy mety lo, izay velona sy mitoetra mandrakizay izy. Raha tsy matoky ny fahamarinan’i Kristy ho antoka tokana ananany izy; raha tsy maka tahaka ny toetrany ka miasa amin’ny fanahiny, dia mitanjaka izy, tsy mitafy ny akanjon’ny fahamarinany. Matetika ny maty no aseho ho toy ny velona; fa ireo izay mikely aina hanatanteraka izay antsoiny hoe famonjena araka ny heviny manokana, dia tsy manana an’Andriamanitra miasa ao anatin’ny, mba haniry sy hanao araka izay ankasitrahany.”

“Ity saranga ity dia asehon’ilay lohasahan’ny taolana maina izay hitan’i Ezekiela tao amin’ny fahitana.” Review and Herald, 17 Janoary 1893.

Ny hafatry ny Laodikia dia natolotra voalohany tamin’ny Advantisma tamin’ny taona 1856, dia ilay taona indrindra izay nanokafan’ny Tompo ny fahazavana mandroso momba ny “impito” ao amin’ny Levitikosy toko faha-enina amby roapolo. Ny hafatra tamin’ny 1856, izay nahitana hafatra anatin’ny niantso ho amin’ny fibebahana, sy hafatra ivelany momba ny faminaniana, dia nolavina tamin’ny 1863. Ny hafatry ny Laodikia momba ny zava-miafin’ny “Kristy ao aminareo, fanantenana ny voninahitra”, dia naverin’ireo Loholona Jones sy Waggoner tamin’ny 1888, ary izany hafatra izany koa dia nofaritan-dRahavavy White ho hafatra ho an’i Laodikia.

Tsikelikely, ny toko fahafito amby telopolo ao amin’i Ezekiela dia manomboka amin’ny nitondrana ara-panahy an’i Ezekiela ho any amin’ny 11 Septambra 2001, izay nampisehoana azy ny Advantisma Laodiseana, izay maty ao anatin’ny ota sy ny fahadisoana. Nolazaina taminy ny

hitondra hafatra ara-paminaniana roa miavaka. Ny voalohany dia miteraka fiarahana mitambatra, nefa mbola maty ihany ireo vatana. Ny faminaniana faharoa dia miantso ny hafatry ny “rivotra efatra” mba hifoka aina ao amin’ireo taolana. Ny hafatry ny rivotra efatra dia ny hafatra famehezana ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, izay manondro anjely efatra mihazona ny rivotra efatra. I Sister White dia manondro ireo rivotra efatra ireo ho “soavaly tezitra”, mitady hiala tampoka, satria voatana izy. Ny soavaly tezitra, dia ny Silamo, izay mitady hiala tampoka ka hitondra fahafatesana sy fandranganana eo amin’ny lalany, tahaka ny nataony tamin’ny 11 Septambra 2001, ary havoaka indray izany amin’ny lalàna Alahady ho avy tsy ho ela.

Io hafatra io no mampitsangana ireo faty ho tafika iray miray izay mijoro amin’ny tongony. Io tafika iray miray io dia atsangana hijoro amin’ny tongony ho setrin’ny hafatry ny anjely fahafito; fa amin’ny andron’ny fitsofana trompetry ny anjely fahafito no hahatanteraka ny zava-miafin’ny fanambadian’ireo iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina amin’i Kristy.

Avy eo dia naseho an’i Ezekielia ny fampiraisana hazo roa izay tonga firenena iray. Ireo hazo roa ireo dia ny fanjakana avaratr’i Isiraely sy ny fanjakana atsimon’i Joda, izay ampiraisina ho firenena iray amin’ny fiafaran’ny fe-potoana samihafa niely patrana nanjo azy roa, dia dimy amby roanjato sy roa arivo taona. Ny fiafaran’izy roa mitovy fotoana dia miteraka tempoly ara-panahy, izay asehon’ny enina amby efapolo taona eo am-piandohana sy eo am-pamaranana ny fotoanan’ny fielezana iombonana.

Hohizintsika ao amin’ny lahatsoratra manaraka izao fandalinana izao.

“Dia nifoha maraina koa izy, ka nivoaka nankany an-efitr’i Tekoa; ary raha mbola nandeha nivoaka izy, dia nitsangana Josafata ka nanao hoe: Mihainoa ahy, ry Joda sy ianareo mponina any Jerosalema; minoa an’i Jehovah Andriamanitrareo, dia hampiorina anareo Izy; minoa ny mpaminaniny, dia hambinina ianareo. 2 Tantara 20:20.”

“Minoa ny Tompo Andriamanitrareo, dia hampiorina anareo Izy; minoa ny mpaminaniny, dia hambinina ianareo.”

«Isaia 8:20. “Ho amin’ny lalàna sy amin’ny fanambarana; raha tsy miteny araka izany teny izany izy, dia satria tsy misy hazavana ao aminy.”»

“Lahatsoratra roa no apetraka eto eo anatrehan’ny vahoakan’Andriamanitra: fepetra roa hahazoana fahombiazana. Ny lalàna izay nolazain’i Jehovah tenany, sy ny fanahin’ny faminaniana, no loharano roa ahazoana fahendrena hitarihana ny olony amin’ny fanandramana rehetra. Deuteronomia 4:6. ‘Izany no fahendrenareo sy fahalalanareo eo imason’ny firenena, izay hanao hoe: Marina tokoa fa firenena lehibe hendry sy manan-tsaina ity vahoaka ity.’”

Ny lalàn’Andriamanitra sy ny Fanahin’ny Faminaniana dia miara-mandeha mba hitari-dalana sy hanome torohevitra ny fiangonana, ary isaky ny niaiky izany ny fiangonana tamin’ny fankatoavana ny lalàny, dia nalefa ny fanahin’ny faminaniana hitarika azy amin’ny lalan’ny fahamarinana.

“Apokalypsy 12:17. ‘Ary tezitra tamin-dravehivavy ilay dragona, ka nandeha hiady tamin’ny sisan’ny taranany, dia izay mitandrana ny didin’Andriamanitra sy manana ny fanambaran’i

Jesosy Kristy.' Ity faminaniana ity dia manondro mazava fa ny fiangonana sisa dia hanaiky an'Andriamanitra ao amin'ny lalàny ary hanana ny fanomezam-pahasoavan'ny faminaniana. Ny fankatoavana ny lalàn'Andriamanitra sy ny fanahin'ny faminaniana no efa nanavaka mandrakariva ny tena vahoakan'Andriamanitra, ary amin'ny fanehoana miseho amin'izao fotoana izao no anomezana matetika ny fitsapana.

“Tamin'ny andron'i Jeremia dia tsy nanana fisalasalana ny vahoaka ny amin'ny hafatr'i Mosesy sy Elia ary Elisa; nefa nosalasalainy sy nataony an-jorom-bala ny hafatra nirahin'Andriamanitra tamin'i Jeremia mandra-pahatonga ny heriny sy ny fahefany ho very maina, ka tsy nisy fanafodiny intsony afa-tsy ny hitondran'Andriamanitra azy ho babo.”

“Toy izany koa tamin'ny andron'i Kristy, ka efa nianaran'ny vahoaka fa marina ny hafatr'i Jeremia, ary nandresy lahatra ny tenany izy hino fa raha mba niaina tamin'ny andron'ny razany izy, dia ho nanaiky ny hafany; nefa tamin'izany fotoana izany ihany koa dia nandà ny hafatr'i Kristy izy, Ilay efa nosoratan'ny mpaminany rehetra.”

“Rehefa nipoitra teto amin'izao tontolo izao ny hafatry ny anjely fahatelo, izay natao hanambara amin'ny fiangonana ny lalàn'Andriamanitra amin'ny fahafenoany sy ny heriny, dia naverina tamin'ny laoniny avy hatrany koa ny fanomezam-pahasoavana ara-paminaniana. Ity fanomezam-pahasoavana ity dia nandray anjara tena misongadina tokoa tamin'ny fivelarana sy ny fampandrosoana hatrany ity hafatra ity.

“Rehefa nisy ny tsy fitovian-kevitra momba ny fanazavana ny Soratra Masina sy ny fomba fiasa, izay natao hampihontsina ny finoan'ireo mpino ny hafatra sy hitarika ho amin'ny fisarahana eo amin'ny asa, dia ny fanahin'ny faminaniana no mandrakariva nanazava ny toe-javatra. Izy no nitondra hatrany ny firaisan-tsaina sy ny firindran'ny asa teo amin'ny vatan'ny mpino. Tamin'ny krizy rehetra niseho teo amin'ny fivoaran'ny hafatra sy ny fitomboan'ny asa, dia nandresy ireo izay nifikitra mafy tamin'ny lalàn'Andriamanitra sy ny fahazavan'ny Fanahin'ny faminaniana, ary ny asa dia nandroso teo an-tanany.” Loma Linda Messages, 34.